

[Inger Gautier Schmit.]

talelser, vi kom med fra vort Partis Side, da var de selvfølgelig præget af den største Sympati for Børnenes Sag, men dermed være ikke sagt, at vi udtalte os med ubetinget Sympati for Lovforslagets Hovedprincipper, idet vi nemlig paa meget betydende Punkter nærrede afgørende Ængstelse for Resultaterne af den fuldstændige Ligestilling mellem ægteskabelige og uægteskabelige Børn; og dette aldeles ikke, fordi vi ikke har den største Sympati for de Børn, der er født uden for Ægteskab, men fordi vi mente, at man ved nogle af de foreslaaede Regler muligvis kunde svække Ægteskabet saaledes, at der derved skabtes et Forhold, der skadede mere til den ene Side, end det gavnedte til den anden. Vi tilraadete derfor, at man under den saglige Drøftelse i Udvalget prøvede at afveje disse Ting meget nøje over for hinanden.

Under det Udvalgsarbejde, der har fundet Sted i det sidste Aar, har vi drøftet de forskellige Paragraffer og er paa forskellig Maade ogsaa naaet frem til større Klarhed over Problemerne. Det er forhaabentlig der, vi skal tage fat nu, idet jeg ikke kan tænke mig, at vi skal begynde helt forfra, selv om Socialdemokratiet møder op med en ny Ordfører. En af de væsentligste Ændringer, som den højtærede Justitsminister har indført, er jo den, at Faderen til de saakaldte Aktiebørn, som de med et meget stygt Navn benævnes, skal betale Bidraget fuldt ud. Vi fra vor Side har ikke nogen som helst Tilbøjelighed til at tage med blød Haand paa disse Barnefædre, og vi kan efter den korte Tid, vi har haft Lejlighed til at se paa Forslaget, udtale vor Sympati for en Løsning i den Retning, idet den nugældende Ordning er i høj Grad utilfredsstillende, og hvis vi efter at have drøftet Sagen nærmere i Udvalget bliver klar over, at Forslaget vil være praktisk og gennemførligt, er vi ikke utilbøjelige til at følge Justitsministeren paa dette Punkt.

En anden af Ministerens Ændringer gaar ud paa, at der beskikkes Moderen en Væрге i Tilfælde af, at hun ikke vil opgive, hvem der er Fader til Barnet. Dette, at Moderen vægrer sig ved at opgive Barnefaderen, var jo til Drøftelse, sidste Gang Lovforslaget var fremme, og selv den socialdemokratiske Ordfører havde da en vis Sympati for, at man ikke gik for stærkt eller kraftigt frem paa dette Omraade. Jeg vil ogsaa over for dette Spørgsmaal gerne udtale mig ret henholdende, idet jeg mener, at der, saaledes som Samfundsudviklingen ormer sig, bliver færre og færre Mødre,

som vil vægre sig ved at opgive Barnets Fader, og hvis der endelig kommer til at foreligge et saadant Tilfælde, kan det være, at der er saadanne Forhold til Stede, at man ved et absolut Krav om, at Moderen skal opgive Faderens Navn, vil komme til at gøre mere Skade end Gavn.

Hvad angaar Væрге i al Almindelighed for Barn født uden for Ægteskab, er det jo saaledes, at vi gennem Socialreformen, Loven om offentlig Forsorg, har Tilsynsret for Børneværnene, og allerede herigenem har man et Tilsyn med Børn født uden for Ægteskab og med de Forhold, hvorunder Børnene lever. I det Tilfælde, at Barnefaderen er en ret velstaaende Mand og der bliver paalagt ham Underholdsbidrag og Bidrag til Barnets videre Uddannelse op til det 21de Aar, er der maaske mere Mening i, at der bliver udnævnt en Væрге for Barnet, idet det er naturligt, at en Fader, der har betydelige Omkostninger til sit Barns Uddannelse, faar en vis Garanti for, at disse Penge virkelig kommer Barnet til gode og ikke udnyttes af Moderen paa en daarlig Maade.

Justitsministeren har endvidere foreslaaet nogle Ændringer i Loven om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo og i Lovgivningen om Arv. De tager Sigte paa, at det uægteskabelige Barn bliver fuldt ligestillet med Ægtebarnet, hvad angaar Arv efter Fader og fædrene Frænder. Da vi paa dette Punkt har stillet os i hvert Fald meget henholdende og kun har ytret, at vi, hvad det økonomiske angaar, ønsker at give Barnet den største Støtte baade i Hjemmet og til dets Uddannelse, men ikke har kunnet tage det store Skridt til fuld og lige Arveret, vil jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa disse Bestemmelser. Nogle af dem finder jeg ret og rimelige, hvis man i øvrigt kan anerkende lige Arveret, hvad vi altsaa indtil videre ikke helt har kunnet indse det berettigede i.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Dalggaard udtalte, at vi gennem disse Love skal vaske Pletterne af de uægteskabelige Børn og søge at skaffe dem en Fader. Jeg vil heroverfor sige: Mon ikke det er en Misforstaaelse at tale om Pletter paa et uægteskabeligt Barn? Jeg kan ikke opfatte det saaledes; det er efter min Mening ikke en rigtig Karakteristik af et saadant Barns Stilling i Samfundet. Jeg tror, vi er kommet saa langt, at man ikke finder paa at se ned paa et Barn, fordi det er født uden for Ægteskab, hvad det jo aldeles ikke kan gøre for — det maa udelukkende lægges dets Forældre til Last. Noget andet er, at vi